

FRAM KAMERATER

JANUAR - 81



GODT NYTT ÅR !

innhold:

- s. 3 Leder: Kommunike fra årsmøte i AKP(m-l), Trøndelag
- 5 Retningslinjer for skriving av innlegg til FK
- 6 Vedtak og uttalelser fra distriktsårsmøtet
- 9 Faglig konferanse for stat- og kommuneansatte
- 10 Både høgre og venstre i den faglige debatten
- 13 Svar til "Høyre i Kvinnefronten"
- 15 Svar II til Reidun
- 17 Rapport om Rød Ungdom på Levanger
Svar til Johan
- 20 Takkebrev fra bedriftsklubben på INTRA
- 21 "Både høgre og..." forts fra side 12
- 23 Svar til "proletar": Bli med og snu kriseutviklinga!
- 24 Om undersøkelsen "Sommerleire i framtida"
- 25 Resultat fra undersøkelsen "Sommerleire i framtida"
- 25 Forsvarspolitisk uke - 9-15. januar-februar

TILBUD TIL AVIS-INTERESSERTE !

FK trenger flere medarbeidere - først og fremst til maskinskriving av innlegg, men også til lay-out-arbeid. FK bærer idag tydelig preg av hastverksarbeid og slurv, noe som skyldes at vi (les jeg) jobber under hardt tidspress p.g.a. svært korte tidsfrister. Fristene er det ikke så mye å gjøre med (det ville i så fall bety at FK kom ut mye seinere og ble enda mindre aktuell), men ved å øke "redaksjonsstaben" kan vi løse problemene likevel.

Derfor altå: Vi trenger skrivemaskinskyndige folk til jobbing 1-2 ganger i mnd. (i alle fall ikke mer). Legg inn en lapp (i lukket konvolutt, med AKP utapå) på Oktober - eller lever en lapp i neste rutine.

FRIST TIL NESTE FK: 26/1

KOMMUNIKÉ FRA ÅRSMØTE I AKP(m-l) TRØNDELAG seinhøsten 1980

I. Nøyaktig 2 år er gått siden valgte delegater fra partilaga i Trøndelag sist var samla til årsmøte. Disse to åra har vært vanskelige år for partiet og vi tror oppsummeringene og vedtaka fra dette årsmøte vil ha stor betydning for partiets arbeid i tida framover. Ved forrige

møte sto vi foran en periode hvor partiet skulle møte betydelige vanskeligheter og hvor tilliten til det vi som kommunister kjempet for skulle gise seg å bli sviktende for mange. Høsten 1978 var disse utsiktene svært uklare og vi var lite forberedt på vanskelighetene for partiet. Etter dette årsmøte tror jeg vi kan si at vi står langt bedre rusta til å møte oppgavene som venter på oss. Forberedelsene til dette årsmøte har vært grundigere og mer omfattende enn sist. Linjekampen er stilt mer i fokus og erfaringene er rikere. Ikke minst har vi dratt nytte av Landsmøteforberedelsene under arbeidet med dette årsmøte. Det har gitt oss viktig material:

1. har gjort oss istand til å se sammenhengen mellom vårt politiske arbeid og linjekampen i hele partiet.

Dystre signaler har meldt seg under den tida årsmøte har vært forberedt. Fra Europa meldes det om store problemer i parti etter parti. Fra Oslo- og dels Hordaland, to store partidistrikter, er det rapportert om store motsigelser til SK sin kamp mot høyreavviket. Disse motsigelsene har også til tider stått sterkt i vårt distrikt. Som eksempel kan nevnes at på delegatkon-

feransen for Trøndelag (Der vi valgte utsendinger til Landsmøte) var det betydelige motsigelser på viktige avstemninger. Denne konferansen var tidlig på høsten. Vi kan nå slå fast at årsmøte viste en god utvikling av enheten i partiet siden delegatkonferansen. Rapportene fra partiets Landsmøte, som ble holdt etter årsmøte, viser også at det er stor likhet mellom vedtaka om høyre på de to møtene. Rapporten fra årsmøte i Oslo viser at også her har høsten sveisa partiet sammen om større enhet. Vi kan derfor nå slå fast at årsmøte ble avslutta med stor enhet på de viktigste politiske sakene og at linjene er i tråd med vedtaka fra årsmøte i Oslo og Landsmøte. Dette er en seier for enheten i partiet og vil ha stor betydning for slagkrafta i tida framover.

2. Vedtak om Beretninga.

Distriktsstyrets Beretning ble vedtatt nesten enstemmig. Dette understreker den store enheten blant delegatene om det sentrale i Beretninga - at partiet i distriktet er trua av et revisjonistisk høyreavvik. Samtlige delegater mente høyre er hovedfaren for partiet. Årsmøte fatta et eget vedtak om høyreavviket som utdyper analysen i beretninga. (Se vedtak annet sted i FK)

Høyrevedtaket understreker at SK har stått for viktig, feil i perioden som er gått, men det store flertallet av deler av venstresiden i høyreretningen har støttet forslaget om å gjenopprette tilliten til SK som en forutsetning for å løse de problema partiet står oppe i. Tvert om slår høyrevedtaket fast at SK er kommet langt i å korrigere feil og at det er SK som har gått i spissen i kampen mot høyreavviket.

Det har stått en god del strid om det har vært høyreavvik også på teoriens område.

Her slår årsmøte fast at forslaget fra flertallet i Prinsippprogramkomiteen til formuleringer om partiets rolle under sosialismen, er prega av høyrefeil. Vedtale et advarer også mot farer for å undervurdere ytre press som årsaker til høyre. Vi veit fra historiske erfaringer at begivenheter som Oktoberrevolusjonen, krisa i 30-åra eller siste verdenskrigen er hendinger som har ført til store forandringer i den kommunistiske bevegelsen. På samme måte må de store internasjonale rystelsene i den internasjonale kommunistiske bevegelsen de siste åra også ha slått kraftig inn i partiet som ikke har vært forberedt på dette eller har hatt erfaringer til stå imot presset. Erfaringene fra den krisa vi har vært i-og fortsatt er mye prega av -er en viktig styrke å ha med på veien i tida framover.

Møtet understreka at høyreavviket er omfattende og komplisert og det ble enstemmig vedtatt å legge stor vekt på kampen mot høyreavviket i tida framover.

3. Andre viktige vedtak.

Partiet har vært gjennom en vanskelig periode. Dett kommer og til uttrykk i at tallet på utmeldte er større enn tallet på

nye medlemmer. Måte på å det nye DS-et å analysere årsakene til utmeldinger og legge en plan for å styrke rekrutteringsarbeidet.

Særlig må vi legge vekt på å løse problemet med å rekrutere nye medlemmer fra proletariatet.

Partiøkonomien ble diskutert etter innleiing fra kassereren i perioden. Her fikk DS ros for en nøktern stil i økonomiarbeidet og

for å ha styrka partiøkonomien betydelig. Det er idag et stort

problem at kontingenten har gått tilbake i forhold til tida fram til 1979. Uten skikkelig

kontingentinnang er det uråd å løse de oppgavene partiet har

stilt seg for tida framover.

Kvinnekaderens rolle i partiet

ble også diskutert etter at det var klart at det var relativt fåere kvinner.

enn mannlige medlemmer. Det ble og pekt på at det er liten eller

ingen framgang i å fostre kvinnelige medlemmer til ledere.

Det gamle DS-et må kritiseres for ikke å ha forstått-og tatt tiltak for å få framgang på dette området.

Møtet slutta seg til DS sitt tidligere forslag til Forhånds-

lagringssaken. Det har stått en god del strid om dette forslaget

men den store oppslutningen om forslaget på årsmøte, peker i

retning av økt enhet også på dette vanskelige område.

For at ingen skal være i tvil om hvordan KK skal prioriteres for

framtida slo årsmøte fast at KK må prioriteres opp i forhold til

siste årsmøteperiode.

1. Valg av nytt DS.

Formannen i valgkomiteen gikk inn for at det måtte velges et større DS enn i siste periode. Dette ble bl.a. begrunnet med at det sittende DS-et har hatt store kapasitetsproblemer. Han gikk og inn for å styrke andelen kamerater fra steder utafor Trondheim. Møtet slutta seg til dette og det ble valgt en større og breiere sammensatt ledelse. Også kvinner delen i det nye DS er større enn i den sittende mens andelen fra proletariatet er på omlag samme nivå. Ved årsmøte i 1978 ble det valgt inn mange nye kamerater i ledelsen. Mangelen på erfaring og ei kjerne som er sammensveisa over lengre tid - har vært en svakhet for ledelsen til nå. Årsmøtet gikk derfor inn for å beholde det store flertallet av det gamle DS og bare skifte ut kamerater som har hatt politisk tilbakegang. På denne måten kan vi gradvis bygge opp ei kjerne av erfarne partikamerater i spissen for partiet i distriktet. De aller fleste valga ble gjort med stort flertall. Det nyvalgte DS vil sjøl konstituere seg og velge formann og viktige utvalg.

Så nå må vi oppsummere at årsmøtet har vært vellykka og ført til økt enhet om viktige linjespørsmål. Vi tror dette vil ha stor betydning for entusiasmen i hele partiet i tida framover.

Kamerat i tidligere
DS/AU.

RETNINGSLINJER FOR SKRIVING AV INNLEGG TIL FK:

* Følt deg i korthet.

Debatteinlegg på mer enn 2 maskinskrivne sider må du regne med blir forkorta..

* Innlegg bør (hvis mulig) være maskinskrivne - sparer oss for masse arbeid.

* Bruk nytt fargebånd: maskina... og NB! Ikke lever oss kopien av det som er skrevet. Den blir ukleddig (om trent) etter trykking.

* Innlegg leveres i lukket konvolutt på Oktober innen fristen (AUP utopi konv.!).



VEDTAK OG UTTALELSER FRA DISTRIKTSÅRSMØTET.

Distriktsårs møtet fatta en rekke vedtak og uttalelser. Ikke alle disse egner seg umiddelbart til offentliggjøring i FK, men de aller fleste blir referert her.

Det ble fatta to vedtak som berører partiets økonomiske arbeid:

A. Om partiets økonomi.

1. Årsmøtet ser på den svake partioekonomien som en viktig hindring for en styrking av partiets virksamhet. Samtidig vil årsmøtet gi ros til den linje DS har fulgt med forsiktig budsjettering for å nedbetale gjeld og bringe økonomien i balanse.
2. Med en økonomi i driftsmessig balanse har det nye DS nå mulighet til en gradvis opptrapping av utgiftene til nødvendig arbeid. Først og fremst må utgiftene til partifunksjonærer økes som ett ledd i å styrke sentrallåmen og partiets handlingskraft. Videre mener årsmøtet at det særlig må brukes mer penger til reising og til propagandaspreidning.
3. En betingelse for at økonomien skal bli en styrke for vårt arbeid, er en prioritering av følgende tiltak:
 - a) Økonomiarbeidet må fortsatt ha en høy prioritering i DS sitt arbeid.
 - b) DS si målsetting på kr.105.- pr medlem må oppfylles snarest. Som ei kampmålsetting bør dette nås i løpet av 3. termin 1980.
 - c) Delegatene fra årsmøtet må jobbe aktivt for å prioritere opp økonomiarbeidet i laga, jobbe for å øke satsene, og styrke kontrollen av lagsøkonomien.

B. Det ble også vedtatt noe om offentliggjøring for medlemmene.

Årsmøtet pålegger DS å offentliggjøre tall fra regnskapet som gir økt informasjon om den økonomiske drifta. Samtidig gis DS fullmakt til å dekke over regnskapsposter som kan gå utover partiets sikkerhetsbehov.

Begge disse vedtaka var enstemmige.

I sarband med Beretningsdiskusjonen ble det fatta mange vedtak. DS si Beretning ble godkjent med et stort flertall, men mange av vedtaka kan ses som utfyllinger og merknader til Beretninga;

Om klasesamrøsettinga.

- A. Ein god del kameratar har dei siste to åra slutta i industrien og gått tilbake til småborgarlege yrke. Det nye DS må ta tiltak for å stoppe denne spontane 'flukta' frå arbeidsplassane. DS må skaffa seg oversikt over problemet og ta tiltak for å få nødvendige diskusjonar i partiet om desse spørsmåla. Som minimums-tiltak må det sikrast grundige diskusjonar med dei kameratane det gjeld.
- B. Den relativt sterke arbeidarandelen har vore ein positiv faktor for partiet vårt i den krisa som den internasjonale m-l-rørsla har vore inne i og som har ramma mange m-l-parti i Vest-Europa hardt. Tendensen til at talet på arbeidarar i partiet no går ned, må vi ta alvorleg på å snu. Det nye DS må særskilt utvikle metodar for å få med fleire folk fra arbeidar-klassen i partiet.

Om frafallet fra partiet.

Det nye DS må ta opp det store frafallet fra partiet i perioden som har gått. Innholdet og årsakene må utdypes for å kunne forhindre at nedgangen fortsetter.

Årsmøtet vedtok et klart standpunkt til høyreavviket i partiet:

1. Årsmøtet har diskutert den politiske utviklinga av partiet i perioden. Vi mener hovedfaren for partiet i dag er et revisjonistisk høyreavvik som truer partiets utvikling på mange områder.
2. Årsmøtet har også diskutert SK sin rolle i kampen mot høyre. Vi er enige i at SK har gjort viktige feil den siste Landsmøteperioden, men vi avviser påstandene om at tilliten til SK først må opprettes før høyreavviket kan korrigeres. Vi mener SK sin sjølkritikk og korrigerering av flere viktige feil i praksis, deres forsvar av partinormene og den ledende rollen de har spilt i kampen mot høyreavviket, viser at partiledelsen i dag går i spissen i kampen mot høyreavviket og i kampen for å føre partiet i riktig retning. Distriktsårs møtet gir SK sin støtte i denne kampen.
3. Årsmøtet vil peke på følgende områder hvor høyreavviket utgjør en særlig alvorlig trussel mot partiet:
 - a) Synet på partimodellen.
Her må det trekkes inn både liberalistiske tendenser, tendenser til å oppløse partinormene og ultrademokratiske trekk.
 - b) Undervurdering av faren fra Sovjet og nedprioritering av proletarisk internasjonalisme.
Det dårlige støttearbeidet for Afganistan er et klart eksempel på dette.
 - c) Tendensen til syndikalisme og økonomisme i det faglige arbeid.
Her står det sterke tendenser til perspektivløshet og til å nedtone partiarbeidet på arbeidsplassene
 - d) På viktige teoretiske områder er det kommet forslag om å revidere den marxist-leninistiske teorien.
Særlig mener vi Prinsippprogrammet under kapittel 23a er høyreorientert.
 - e) I synet på betydninga av studier i marxismen-leninismen.
4. Om årsakene til høyreavviket vil vi framheve at både indre og ytre forhold spiller en viktig rolle, og vi advarer særlig mot tendenser til å undervurdere det ytre presset partiet har vært utsatt for i perioden.
Vi vil peke på disse årsakene som særlig viktige:
 - a) Problemer i den internasjonale kommunistiske bevegelsen.
 - b) Det økte presset fra sosialimperialismen og revisjonismen.
 - c) Borgerskapets nye taktikk med å 'omfavne partiet' i stedet for tidligere politikk med kriminalisering og harde angrep.
 - d) Den svake skoleringa av partiet - særlig den lave prioritering av studier i siste distriktsårs møteperiode.
 - e) Klassesammensettinga i partiet er for dårlig, og partiet er for dårlig rotfesta i proletariatet. Her spiller også det faktum inn at partiet er kommet under store innflytelse fra arbeideraristokratiet i perioden.
 - f) Partiledelsens feil i forbindelse med KK og økonomiarbeidet, og manglende oppsummering av venstreavviket.
5. Årsmøtet oppfordrer det nye DS til å legge stor vekt på kampen mot høyre i tida framover.

Årsmøtet behandla også kampen mot forhåndslagringa:

Distriktsårs møtet sluttar seg til fråsegna frå DS om "Aksjonen mot forhåndslagring" i Trondheim (Jfr. FK/nov -80, side 8) Samstundes meiner vi DS har vore for seine og i liten grad har makta å vere leiande i diskusjonen om forsvars- og tryggingpolitikk. Dette har ført til at pasifistiske og pro-sovjetiske idear lettare har fått spreie seg, og at dei partia som har stått for dette har styrka seg. I samband med dette vert det nye DS pålagt å ta vidare initiativ for å bringe partiet på offensiven i denne diskusjonen.

Det vart fatta et vedtak om arbeidet med Klassekampen:

Distriktsårsmøtet sluttar seg til kritikken av det førre DS si manglande prioritering av arbeidet med dagsvisa. I dei vanskane partiet står og har stått oppe i, har avisa synt seg som ein samlande faktor og vore avgjerende i å sikre framdrifta av viktige partidiskusjonar. Avisa har og vore den viktigaste sosialistiske agitatoren og kollektive organisatoren partiet har hatt i denne tida.

For å sikre at arbeidet med Klassekampen blir drive planmessig og kontinuerlig, pålegg Årsmøtet det nye DS å ha ein fast KK-ansvarleg i DS, og gi avisarbeidet ei høgare prioritering enn det i praksis har hatt.

Årsmøtet hadde og en diskusjon om kvinnearbeidet og om kvinneundertrykkinga i partiet. Beretninga blei kritisert, og diskusjonen konkluderte med følgende vedtak:

Om kvinnespørsmålet:

DS-beretninga si oppsummering av kvinnearbeidet er ufullstendig. Avsnittet om kvinnearbeidet behandlar bare partiets befatning med KF og tar ikke opp kvinneundertrykkinga i partiet:

- Årsaken til nedgangen på antallet kvinnelige kader.
- oppsummering av kvinnekaderens utvikling, fostring av kvinner til ledende verv.
- tiltak for å øke mannlige kameraters forståelse for kvinnekampen.

Høyreavviket står sterkt i partiets kvinnepolitikk. Dette viser seg i det faktum at DS har mangla linjer for KF i perioden. Mange KF-kader har derfor motsetninger på f.eks. hvor viktig det er å reise kampanjen mot sosialimperialismen.

Denne mangel på særege behandling av kvinnene er ett uttrykk for høyre i partiets kvinnepolitikk. Mangelen på prioritering av utvikling av partiets kvinnepolitikk og manglende partideltakelse i kvinnekampen er et annet.

Høyreavviket viser seg også i det faktum at DS har mangla linjer for kadrenes arbeid i KF i perioden.

Endelig fatta årsmøtet et vedtak om sosialismediskusjonen:

Om sosialismediskusjonen:

Diskusjonen om 'Sosialisme på norsk' må halde fram og kan ikkje på noko vis bli sett på som avslutta. Samstundes må det vere klart at leiande organ på ulike nivå både har rett og plikt til å gjere synet sitt kjent for medlemmene. Dette er ein føresetnad for å drive diskusjonen vidare.

Faglig konf. for stat- og kommuneans.

Det har nettopp vore avholdt konferanse for tillitsvalgte i stat- og kommune. Denne var den fyrste i sitt slag her i distriktet. Vi var alle enige om at dette måtte gjentakast.

Vi fatta følgende vedtak:

"Fagleg-konferanse for stat- og kommuneansatte meiner å oppsummere følgende: Arbeidet i fagforeningane med å konsentrere seg om dagskrava har vore og er riktig. Dette må utviklast vidare.

På bakgrunn av dette arbeidet har vi hatt stor framgang i fagbevegelsen, vi har fått mange nye tillitsvalgte. Faren for høyreavvik i det faglige arbeidet er derfor tilstede.

- Vi gløymer partiet si ledande rolle.
- Vi gløymer vår tosidige oppgave som kommunistiske tillitsvalgte: 1) Ledere i dagskampen 2) Politiske ledere."

Konferansen diskuterte også partiets ledande rolle i helse- og sosialspørsmål. Det ble understreket at det hastar med å utvikle politikken på dette området. Nedskjæringsene i helsesektoren er et av de viktigste spørsmålene som er oppe i vårt fylke for tiden, og det angår oss alle.

Konferansen gikk inn for at det ble opprettet en fraksjon utgått fra RV/partiet som kan utarbeide politikk på dette området. Begrunnelsen for dette er at vi må ha et instrument til å møte nedskjæringspolitikken innafor helse- og sosialsektoren. En fraksjon sammensatt av folk fra helse-, sosial- og industri vil gjøre oss i tsand til å få en helhetlig oversikt og større slagkraft utad. Vi mener DS må ta ansvaret for å opprette en slik fraksjon.

Det synte seg at me var svært dårleg skolert dei fleste av oss. Dette gjaldt også saker som einkvar tillitsvalgt treng å vita. På bakgrunn av dette fatta vi følgende vedtak:

"Tillitsvalgte påleggast å sette seg inn i loven og avtaleverket for sitt område. Studier av budsjett og budsjettprosedyrer er særskilt viktig for oss i stat og kommune."

Ansvarlig for kurset i Faglig utv.

ÅDE HØGRE OG VENSTRE I DEN FAGLIGE DEBATTEN. Oppsum. fra Faglig utv. (FU)

Bakgrunn.

Etter at partiet ved siste årsmøtebevegelse gjorde et kraftig hopp fram i antall viktige tillitsverv i fagbevegelsen (vi er sannsynligvis i dag den viktigste kårte politiske krafta på klubbnivå i Trondheim, nest etter DNA) har det naturlig nok tvunget seg fram en debatt om ei rekke faglige og politiske spørsmål. Endel av disse spørsmåla har kommet som et resultat av at vi har fått nye oppgavor (hvordan drive ei fagforening?), andre etter ei erkjennelse av at tidligere standpunkt har vært feil (allianser/teknikk). I tillegg har det skjedd ei rivende utvikling i fagbevegelsen det siste året (oppr et mot DNAs økonomiske politikk)

OS/FU har i løpet av våren og høsten tatt initiativ til diskusjoner om disse spørsmåle, bl.a gjennom tillitsmannskonferanser og sommerleire. Det er nå på tide å kikke litt bakover og finne ut hvor vi står

2. Hva vil vi med debatten?

Det første siktemålet må være å plassere oss sjøl i bildet. Vi er idag ei reell kraft i det faglige arbeidet. Kamerater som deltok på landsmøtet i kjomisk forteller at det mellom Artur Svannsom og oss er et stort hull, det er i realiteten vi som er opposisjonen. Samtidig viser valga at vi foreløpig er flere hestelengder bak. Vi kan altså med en viss rett hevde at barnestadiet med tilsvarende barnesjukdommer er passert.

Samtidig er det svært viktig i denne situasjonen å ikke bli beruset av ungdommelig overmot, å tru at vi nå veit det meste som er kenne verdit å vite. Debatten har vist at viktige spørsmål ang. perspektivene på arbeidet vårt foreløpig bare er (såvidt) reist og ikke behandla. F.eks viet vi enda ikke riktig hvilken rolle fagligarbeid skal ha i et kommunistisk parti. Og om - og hvordan - LO noengang kan virnes på ei kamplinja, ja so det er ennå et uløst spørsmål.

Videre har debatten avslørt at det er stor uklareth omkring vurderinga av fagbevegelsens rolle i det moderne, kapitalistiske samfunnet. Har vi - og kanskje hele den internasjonale m-l-bevegelsen - stivnet i ei vurdering av fagforreningene som rett og slett er gammeldags? Det må være ei målsetting, ikke månet i samband med sosialismodebatten å få ei klar analyse av fagbevegelsens virkelige rolle i Norge i dag.

Å stille slike spørsmål som debatten sålangt ikke gir svarene på, det er det andre siktemålet.

For det tredje ønsker vi å avklare hvilke problemer vi står overfor nå kont sikt. Ligge vi under for økonomiske nå, eller er vi i

hovedsak på r tt kurs? Hva er økonomisme? Hva er høyre og hva er venstre i faglig arbeid? Hva er årsakene til framgangen? Hvor sterk er påvirkningen fra bedriftsledere og arbeidslederiskokrater?

Jeg skal i det følgende forsøke å oppsummere og svare på noen av disse spørsmålene.

3. Noen av de viktigste motsigelsene

Det sentrale problemet mange kamerater er blitt stående stillt overfor det siste året er forholdet mellom partilag og fagforening. Spesielt på steder der vi er kommet i formannsposisjoner i fagforeninga, men også andre steder, har det dukka opp et problem med at de fleste og sterkeste folk har jobba med fagforeninga og den daglige drifta av den, mens laget og det daglige kommunistiske arbeidet har gått for halv eller kvart maskin.

Diskusjonen har vist brei enighet om at dette er ei partifientlig linje som må stoppes. Dette avviket, som best kan karakteriseres som god gammel trade-unionisme, er pr idag det viktigste utslaget av høyre i det kommunistiske arbeidet på arbeidsplassene. Jeg våger påstanden at mange av oss for ett år siden faktisk trudde på store folkevandringer inn i partilaget når vi endelig fikk ledelsen i fagforeninga. Idag- ett år etter- fins det knapt noen tilhengere av denne teorien tilbake (Og om det skulle finnes noen kan de jo slå opp i Hva Må Gjøres? og la seg hudflette fra sidene 60-71 i Elan-utg.)

Dette avviket må korrigeres med mer langsigtede planer for arbeidet og kaderdisponeringa på arbeidsplassene. Føks trur vi som en generell regel at hovedvekta på legges på drifta av laget, propaganda, agitasjon, skoloring og verving på arbeidsplassene. Gjør vi ikke dette, vil partiet uunngåelig forandres til en faglig fraksjon, og gli over til sosialdemokrati og revisjonisme.

Lenin sier på s 68 (Bd 2, Oktoberutg.) i HMG: "Sosialdemokratiet leder arbeiderklassens kamp ikke bare for bedre søgsvilkår for arbeidskrafta, men for avskaffing av det samfunnsystemet som tvinger de eiendomsløse til å selge seg sjøl til de rike. Sosialdemokratiet representerer arbeiderklassen, ikke i forholdet den har til ei gitt gruppe arbeidekjøpere alene, men i forholdet til alle kalasser i det moderne samfunnet og til staten som ei organisert politisk kraft. Derfor følger det at det ikke bare er slik at sosialdemokratistene ikke må innskrenke seg utelukkende til den økonomiske kampen, men at de ikke må tillate at organiseringa av økonomiske avsløring-er blir den altoverveiende delen av virksomheten deres. Vi må aktivt ta opp den politiske oppdragelsen av arbeiderklassen og utviklinga av den politiske bevisstheten deres."

Sagt på godt norsk må altså aldri fagforeningsarbeidet (fremdeles

som en generell regel) bli hovedoppgaven for partilaget.

Men andre sentrale motsigelsen som er reist i debatter er spørsmålet om innholdet i det reinte faglige arbeidet, altså fagforeningsarbeidet. Om en ser bort fra det siste året, er historia til AKP (etter vår mening) en historie om neglisjering av denne viktige massorganisasjonen. I perioden fram til oppgjøret med høgrevviket i 75-76 brukte partiet svært få krefter på arbeid i fagforeningene. Etter dette oppgjøret blei det korrigeret, men lina var nå som hovedsak å bruke fagforeningene som en arena, og ikke som en front mot arbeidskjøperne og en interassorganisasjon.

Dette avviket, tror vi, har sin bakgrunn i manglende forståelse for den særegne betydninga fagforeningene har i et utvikla kapitalistisk land som Norge. Fagforeningene er, på tross av sosialdemokratiet sin misbruk, idag den viktigste politiske ledelsen til arbeiderne i Norge. Vi må derfor unngå å spille oss utover sidelinja med å neglisjeredagskampen. Vi må fortsette arbeidet med nye og dristige allianser på faglige spørsmål og ikke begrense dette. Vi må slå fast at den viktigste funksjonen til ei fagforening (i motsetning til partiet) er den økonomiske kampen og at det ikke er økonomisme fra våre fagforeningskamerater (feks klubbformann) når de i hovedsak konsentrerer seg om dette.

For at å ikke beskyldningene om økonomisme skal hagle rundt oss, understreker vi igjen at vi ikke må miste av syne målet om hele tida å drive fagforeningene framover, stadig politisere dem. Dette må skjepå mange nivåer, men en klar mangel i dag er at vi i for liten grad bruker dem som forum for forsvarspolitiske diskusjoner, skattepolitikk, Reittgjerdet, kommune- og statsbudsjett osv. Ei spesiell sak vi må utvikle, er arbeidet med å gjøre RV til et "fagforeningsparti" og ikke bare "helse-og-sosial-parti" slik det er idag. Bare slik kan vi på sikt få fagforeningene til å slutte opp om AKP som sit parti. Men vi må innse at politisk kamp ikke (i overskuelig framtid) vil utgjøre hovedtyngden av fagforeningenes arbeid.

Likeledes må det være rett at kommunistiske tillitsmenn (faglige) markeres som kommunister (generell regel) samtidig som en anerkjenner at en slik kamerats oppgaver i hovedsak ligger i fagforeninga. Jeg oppfatter også at Lenin støtter ei slik vurdering:

"Hvilken konkret, reell mening har det i Mattynovs munn når han stiller opp den oppgave for sosialdemokratiet: "Å gi selve den økonomiske kamp en politisk karakter" ? Den økonomiske kamp er arbeidernes kollektive kamp for bedre vilkår for salget av arbeidskrafta, for bedring av arbeidernes arbeidsforhold og levevilkår. Denne kampen må

SVAR TIL "HØYRE I KVINNEFRONTEN"

Reidun skriver i FK-oktober at Kvinnefronten (KF) har gått kraftig til høyre. Gjennom konkrete eks. prøver hun å underbygge påstanden. Jeg har sjøl sittet (og sitter) i ledelsen i KF her i distriktet. Jeg er svært forbausa når Reidun snakker om skarpe linjekamper i KF det siste året. Sjølsagt har det vært uenigheter og linjekamper i KF det siste året, (og takk for det), men å slå fast at disse har gått mellom høyre og ei riktig linje (for det er vel det Reidun mener), er etter min mening å forenkle det som har skjedd,

Jeg reagerer også sterkt på at Reidun etter oppfordring fra en ledende kamsrat skrev innlegg i FK for å gjøre partiet kjent med at KF går til "høyre" (sitat). Hvorfor har ikke Reidun kommet med sine synspunkter før? Det har hun hatt anledning til i ledelsen i KF og i fraksjoner i partiet hvor kvinnespørsmål har blitt diskutert.

Vi som har jobba sammen med henne har gang på gang etterlyst eks. på hva som har vært uttrykk for høyre. Noen har vi fått, men ikke halvparten av det som står i FK-oktober.

Reidun trekker seg fra ledelsen i KF fordi hun mener fronten har gått kraftig til høyre. For meg synes dette meningsløst, fordi Reidun i diskusjoner med meg og flere har sagt seg enig i den nye plattformen til KF. Det hun etter min mening legger opp til, er å skape antagonistiske motsetninger i fronten, der åpne diskusjoner om linjer og praktisk politikk egentlig ikke er mulig. Reidun sier sjøl at hun vil trekke seg fra ledelsen i KF, og kjempe for sitt syn fra grunnplanet. Hvorfor kan du ikke kjempe for ditt syn i ledelsen, Reidun? Det du indirekte sier er at det er nytteløst å diskutere uenigheter i KF-ledelsen i dag. Arbeidet i DS/AU det siste året har langt ifra vært prega av uvilje til å diskutere uenigheter. Jeg vil derimot kritisere deg, Reidun, for at du ikke har tatt opp "høyrekritikken" tidligere.

Så over til noen av de konkrete sakene hun mener.

Gjennom et sitat fra ei innledning i -79 om "Hvor går KF?", gjør Reidun et stort poeng av at innlederen omtalte arbeidet i KF fra 72, 73 og 74 som "brødpolitikk". Innlederen nevnte også at KF hadde oversett den særegne kvinneundertrykkinga. Ut i fra dette sitatet konkluderer Reidun med at vi må snakke nedlatende om det gamle når vi innpasser noe nytt.

Hvem i den nye ledelsen i KF mener det, Reidun? Jeg synes du må se hva vi gjør i praksis før du slår fast hva vi mener. Arsmøtet i Sør-Trøndelag (KF) vedtok f.eks. at arbeidsmarkedekt er en av de viktigste oppgavene KF skal jobbe med i året som kommer. Kravet om "rett til arbeid" har fått en ny giv og bedre forståelse blant mange Kfere etter diskusjoner om ideologisk undertrykking. Dette viser at gamle krav fra 72, 73 og 74 fortsatt står sterkt i fronten, og mulig er bedre forstått enn før. Reidun trekker fram paroler til 8.mars for å bevise at det står dårlig til med den "riktige linja" på internasjonale spørsmål i KF. Jeg vil si meg enig i flere av de ankepunktene mot paroler som var med i år. Fordøm islams og vestens kvinnesyn, synes jeg er en uriktig parole. Men Reidun, det er galt å framstille det som om fronten støtter denne parolen! Du leda sjøl medlemsmøtet i KF før 8.mars hvor det ikke ble tid til å diskutere innholdet i denne parola. Det folk fikk anledning til å uttale seg om, var om de ønska brudd dersom denne ble med. Det var det ingen som ønska (heller ikke du). I handlingsprogrammet for dette distriktet står "Islams kvinnesyn" oppført som et emne vi må sette oss bedre inn i. Synes du ikke da at det er vel kjapt å slå fast at fronten står på ei høyrelinje i dette spørsmålet bare ut fra det som skjedde 8.mars-80? Det synes jeg!

Afghanisatn-parola skal jeg ikke gå grundig inn på, Lare legge til at det ikke bare var snakk om ei markering dersom parola ikke ble godtatt av de andre, men en demonstrasjon. -Det som forbauser meg i argumentasjonen din, Reidun, på det internasjonale punktet, er at du -ver hodet ikke nevner noe om praksisen til KF de siste åra. Sommerleiren på Sund i 79 viste at Kfere har lyst til å jobbe med internasjonalt arbeid på konkrete saker. En innsamlingsaksjon til eritreiske flyktninger ble et indirekte resultat av diskusjonene på leiren. Hva har skjedd i løpet av ett år med innsamlingsaksjonen? Nesten ingenting! Ingen i ledelsen i KF (Trondheim) har tatt ansvaret for aksjonen (heller ikke du, Reidun).

Jeg synes det er nødvendig å nevne at medlemmer i KF synes det er et stort gap mellom det vi gjør med det internasjonale spørsmålet gjennom året, og de omfattende diskusjonene vi har før hver 8.mars. Dette er en reell motsigelse, og den løser vi ikke ved å stemple synspunktene som fins som "høyre, riktig, venstre" osv.

Til slutt vil jeg si meg enig med Reidun i at partiet må begynne å sette seg inn i hva som skjer med KFs politikk og partiets kvinnepolitikk. Den rette måten å gjøre det på er at vi får en ledelse som interesserer seg for spørsmålet, og setter av tid til å utvikle kvinnepolitikk. Det er etter min mening bak mål hvis partiledelse og partimedlemmer etter Reidun's innlegg blir interessert i kvinnespørsmål for å bekjempe "høyrefaren" i KF.

Reidun sier det er "in" i KF å godta all kritikk. I visse kretser i partiet er det temmelig "in" å gå imot høyrelinjer for tida. Sånn sett kommer artikkelen til Reidun svært beileilig.

Rosa

SVAR TIL REIDUN

Ja, kvinnefronten har skifta kurs. Den har gått ~~fra~~ venstre mot høyre og er på vei med korrigerings av høyre. Altså ikkje så ulikt det som ellers skjer.

Jeg vurderer stoda i KF slik:

KF har hatt en plattform som ikkje har vært brukbar til å gjøre KF til ein brei front. Ikkje fordi det som sto i plattformen var galt, men fordi den hadde ei analyse som kun venstre sida kunne gå god for. Dette betyr at den gamle plattformen var brukbar til å føre en reell dagskap for de som var med i fronten når en ser bort frå det ideologiske. Dette arbeidet har betydd mye for kvinnekampen i Norge i det siste 10 året. Dette arbeidet har og ført til ei viss rekrutering til KF, og vi har fått en front med ulike politiske overbevisninger. Altså vi er på vei til å bli en breiere front. Dette har fått konsekvenser for KF som organisasjon. AKPs dominans i KF er ikkje lenger reell. Vi må sloa for våre meninger. Og så er spørsmålet: Hva mener vi? Fraksjoneringa foren landsmøte viste at uenigheta var så stor at direktiv på linje ikke kunne gis. Så er spørsmålet: Hva mener vi med en brei front? Hvilken politikk skal en brei front ha? Jeg tror det må diskuteres nøys nå. Fronten er blitt breiere og allerede nå ser vi et stort høyre avvik. (Landsmøtevedtaket om det internasjonale punktet ble så vidt stemt igjennom.)

Men skyldes det at fronten er blitt breiere eller skyldes det at Akp har mistet grepet om fronten som ^{en del av} enhetsfronten?

Kadrene som sitter i ledelsen for kvinnefronten har uttalt at AKP ikkje har krefter i dag til å utvikle en egen kvinnepolitikk som vil få en slik betydning og oppslutning og slagkraft som KF har, derfor må vi arbeide for at KF skal være en del av enhetsfronten. Jeg mener at i dette ligger en begrensning i hvor brei fronten kan bli. Jeg tror mange sitter med den erfaring at nye medlemmer krever en mer allsidig front. Dette betyr ikkje at fronten ikkje skal høre til enhetsfronten. Jeg tror at det avviket som står i kvinnefronten er på vei til å innhentes og at høyreavviket har vært en reaksjon på ei gal linje når det gjelder frontens allsidighet.

Min påstand om dette bygger på årsmøte i KF i Nord-Trøndelag.

Diskusjonene på møtet var: Er det sant at KF er blitt en mjukere front? (Trønder-avis)

Møtet ga følgende svar: Vi er blitt mjukere i form (fordi vi vifter mer til andre enn før, fordi vi bruker mer tradisjonelle kampformer)

Vi er blitt mjukere i innhold.

(vi tar opp den ideologiske kvinnekampen i mye større grad.)

Vi har hatt for store svingninger i arbeidsområder og arbeidsmetoder. Noe vi vil rette opp i planen for videre arbeid fremover.

Vi var enige om at den materielle undertrykkninga er overordna og at arbeidet vårt fremover måtte prioriteres etter det.

Ellers ser vi en tydelig tendens i fronten på Levanger et spørsmål som kvinner og krig og den faglige interesse på arbeidsplassen har fått første prioritet. Jeg er altså uenig i at den nye plattformen er et langt skritt til høyre. Skrittet til høyre står i landsstyret i dag som vil overprøve et landsmøte vedtak.

Jeg mener at den nye plattformen gir KF mulighet til å bli en allsidig front der arbeidsprogrammet til en hver tid er bestemmende for hvor kvinnekampen skal stå. Derfor skal AKP jenter jobbe i fronten slik at det skjer ei rett prioritering av arbeidet. Derfor skal ikke du Reidun melde deg ut, men være med på å rette opp det høyreavviket som står i fronten.

Så til slutt min hjerte sak:

Jeg påstår at frustrasjonen blandt AKP, s kadre i kvinnespørsmålet skyldes for dårlig skoleing, for dårlig ledelse i partiet på kvinnespørsmålet. AKPs kvinnepolitikk har omtrent bare utviklet seg gjennom kvinnefronten, og har derfor hatt sine begrensinger.

Standpunkt til kvinnelig-verneplikt, kvinnefrigjøringa under sosialismen, den kvinnelig kaderfostringa er noen eksempler på at vi mangler et eget kvinnevalg, egne kvinnefreksjoner osv i partiet.

Da vi jobbet med plattformen til Nord-Trøndelag var de kadrene som var med på arbeidet enige om at konsekvensen av å stille dette forslaget var at AKP, s egne kvinnepolitikk måtte prioriteres på første plass etter landsmøtet. Derfor har vi hevet oss med i debatten om prinsippprogrammet og vår plass i dette programmet.

Det vi trenger nå er å styrke det interne arbeidet på kvinnekampen og få ei ordentlig organisering av arbeidet, slik at vi kan få diskutere linjekampene nå. Vi må nå styrke enigheten i partiet på kvinnespørsmålet. Min konklusjon er at vi trenger kvinnekamp på flers nivå og at KF har sin berettigelse med den plattformen den nå har fått.

Pipra.

INNLEGGET TIL REIDUN I FK-OCTOBER OM HØYRE I KVINNEFRONTEN HAR SKAPT MYE DEBATT. AV PLASSHENSYN KAN VI IKKE TRYKKE ALLE INNLEGGENE SOM ER KOMMET INN, MEN HÅPER DISSE TO KAN STÅ SOM REPRESENTANTER FOR DE SOM ER UENIGE MED REIDUN.



Rapport om Rød Ungdom på Levanger

RU eksisterer ikke lenger på dette stedet. Det er flere grunner til det. Kontakten mellom Levanger RU og DS i Trondheim brøt sammen gjentatte ganger til tross for iherdige innsatsjoner. Grunnplanen i RU, deriblant Levanger RU, mista enhver innflytelse på vedtak som vart tatt i høyere organ. Levanger RU erkjennte til slutt at RU som en illegal kaderorganisasjon hadde spillt fallitt. Organisasjonsdemokratiet avhang av at medlemmene var istand til å følge en hard disiplin, som det var (og er) idialisme å kreve av ferske, uskolerte ungdommer. Disse innvendingene mot RUs feilaktige organisasjonsprinsipper var hovedårsaken til at RU her på plassen ble nedlagt. Det fantes, og det finnes fortsatt en god del ungdom som er enige i RUs eksterne politikk, men de melder seg inn i MSU eller UV. Det er mye enklere, og der får de real politisk innflytelse. RU har fått svar som førtjent fra ungdommen. Hvis RU erkjenner at vi lever i et borgelig-demokratisk land, der revolusjonen lar vente på seg i noen år, da kan vi komme sammen og diskutere om RU skal oppstå fra det døde. Hvis ikke så bør ungdommen vente til de blir tilstrekkelig politisk skolert i SU eller UV, og så melde seg inn i partiet, som både har forutsetning for å fungere legalt og illegalt, og som klare å leve opp til teorien i praksis (i motsetning til ungdomsforbundet).

Det var mange ungdommer som stemte RV ved siste valg. I samtaler med en del av disse så var det bortimot ingen som hadde hørt om RU, og det var ingen som visste hvor RU kunne kontaktes. RU sentralt skraut av at de skulle fange opp disse RV-velgerne. Jeg garanterer at ingen av de som stemte RV ved Stjørdal Yrkes-skole, Skogn Folkehøgskole, Leksvik Vidregående skole eller flere Landbruksskole fikk noe tilbud fra Trøndelag RU etter valget. Dette er en stor skam! Som tidligere RU-formann, og RU-lagsbygger, så er det med tungt hjerte at dagens RU får denne dødsdommen. Det er på tide at vi lytter litt til ungdommen. Kan hande de ikke er bare "håpløse" hvis vi klarer å gi dem et tilbud på deres nivå.

Kammeratslig hilsen Johan fra Levanger.

Svar til Johan

Johan sitt debattinnlegg reiser en viktig prinsipp-diskusjon om hvordan RU skal bygges. Han ønsker å revidere "RUs feilaktige organisasjonsprinsipper", altså den demokratiske sentralismen og sikkerhetspolitikken, sjøl om det ikke blir sagt rett ut. Det er videre sentralstyret og DS i Trøndelag sin feil at hans innvendinger og medlemmene på Levanger ikke ble hørt. Dermed får dagens RU sin dødsdom.

Da jeg leste dette innlegget, må jeg si at jeg ble ganske irritert. Det hører med til historien at Johan sjøl satt i DS i perioden høsten 77 til februar 79 og aldri der reiste den kritikken mot RU som "en illegal kaderorganisasjon som hadde spilt fallitt." Fra årsmøtet 79 ønska du ikke å sitte i DS ut i fra diskusjon om

å prioritere arbeidet i en front. Dette var også partiet enig i. Det kan jo hende du hadde forandra mening om RU ett du satt i DS Mer så sent som i mai 79 besøkte jeg Levanger for å diskutere RU. Heller ikke da hørte jeg den dødsdommen over RU som du nå gir, og da var RU på Levanger allerede nedlagt.

Du skriver helt til slutt og spør om ungdommen på Stjørdal Yrkes-skole, Skoga Folkehøgskole osv. fikk noe tilbud fra Trindelag RU etter valget. Ja, noen fikk det, sjøl om det kunne vært gjort mye mer. Men jeg fikk lyst til å spørke litt tilbake. Ble arbeide fulgt opp lokalt fra partiet på de plassene i form av tilbud om studiesirkelledere til RU-sirkel, f.eks. Jeg tror ikke det, og spesielt ikke fra Levanger, hvis det er et flertall i partiet som støtter Johans syn på RU.

Dt har vært feil i RU både når det gjelder demokratiet i organisasjonen og spesielt ledelsens kontakt med distriktet. Men det er dere på plassen som la ned RU, og ingen andre. Det var dere som ga opp overfor problemene ml-bevegelsen har i å bygge et revolusjonært ungdomsforbund. Derfor synes jeg det blir svært mye kritikk og lite sjølkritikk fra Johan i arbeidet med ungdommen.

Nok om det. Hvordan skal vi så bygge opp et revolusjonært ungdomsforbund? For jeg går ut fra at det er det du vil, sjøl om jeg ikke er sikker etter at jeg har lest innlegget ditt. Du sier at ungdommen bør melde seg inn i SU eller UV, for der blir de politisk skolert og har reell politisk innflytelse. For det første tror jeg ikke en revolusjonær ungdom vil få så mye reell politisk innflytelse hvis han begynte å hevde standpunkt som proletariatets diktatur, væpna revolusjon, eller ønska at organisasjonen aktivt skulle bekjempe sosialimperialismen og all ettergivenhetspolitikk. Jeg tror det innafor disse organisasjonene ville blitt brukt alle former for byråkrati, og udemokratiske metoder mot slike ideer. Eller han ville blitt ekskludert eller meldt seg ut sjøl. For det andre: Mener du virkelig at ungdommen blir politisk skolert i en revolusjonær politikk innafor disse organisasjonene? AKP og RU har fortsatt det prinsipielle standpunktet at dette er borgerlige og revisjonistiske retninger bløant ungdommen. Jeg kan ikke forstå at det blir så mye partimedlemmer etter at de er skolert innafor disse organisasjonene. Men det er klart at hvis du reduserer ungdomsfor-

bundets oppgave til å arbeid. mot atomkraftverk, for bevaring av Alt-elva, mot skytefelt på Nord-Foser, så har jo Unge Venstre f.eks. gjort og sagt mye bra. Og da fortsår jeg at skillet mellom Unge Venstre og RU blir så lite for deg at det er bedre for deg at ungdommen melder seg inn i UV. Men jeg oppfatter ungdomsforbundets oppgaver som mer enn det. I artikkelen "oppgavene til ungdomsforbundet" skriver Lenin at allment sett kan oppgavene til ungdomsforbundet oppsummeres i ett ord: Å lære, og han sier videre at ungdommen må lære kommunismen. Det kan ikke oety noe annet enn at i dag må vi skolere ungdommen i ml-teorien, organisere dem under den demokratiske sentralismen og prinsippene for illegalt arbeid. Jeg har ingen tro på at de problemene RU har i dag vil bli løst ved å bygge et åpent RU uten sikkerhetspolitikk, uten den demokratiske szentralismen. Tvert om, jeg tror RU vil gå fullstendig i oppløsning hvis linja til Johgan blir gjennomført.

Vi har uløste problemer i RU i dag - hvordan vi skal prakrisere den demokratiske sentralismen og sikkerhetspolitikken. Sentralstyret i RU har bl.a. sendt ut en ny sikkerhetsinstruks som nå blir diskutert. Men jeg tror d t er nødvendig å gjøre en del forskjeller mellom ledelsen og medlemmene, mellom gamle og nye medlemmer og mellom en ungdomsskolcelev og en som er 23 år. Vi kan sjølsagt ikke sette de samme krava til disiplin. Men denne diskusjonen og problemene kan vi bare løse hvis vi fortsatt er enige om at RU skal organiseres etter den demokratiske sentralismen.

Dobbeltmedlem AKP/RU

Rød Ungdom
- debatt

Trondheim 8/12-80

Til: Arbeidernes kommunistparti (m-l)

Bedriftsklubben ved Intra vil med dette få uttrykke sin takknemlighet for den solidariske støtten dere viste oss under den langvarige aksjonen vi nylig gjennomført. Etter vel 7 uker med "gå-sakte" lyktes vi endelig den 1/12 å få til et akseptabelt resultat. Vi fikk igjennom en økning av timelønnen på kr 95 og toppøfortjenesene hos oss er nå kr. 41,93 for spesialarbeidere. Dette resultatet er vi godt fornøyd med.

Aksjonen trakk ilangdrag og bar preg av å være en prinsippsak hvor en rekke spørsmål var inne i bildet, bl.a. lønnsnivået uorganiserte og forføring av uorganiserte kontorfunksjonærer. Takket være godt samarbeid i klubben og minst p.g.a. den store støtta vi har fått fra fagbevegelsen i Trond- og distriktet lykkes vi tilslutt å slå en kile i NAF's lønnspolitikk for Norge.

Tilsammen fikk vi inn moralsk og økonomisk støtte fra vel 50 klubber og selskaper, fra enkeltpersoner og et politisk parti. Den økonomiske støtten utgjorde ca 75000 kr og sammen med midler fra egen kasse kunne vi derfor i løpet av aksjonen utbetale hver enkelt et støttebidrag på kr 1000. Dermed nådde vi målet om å dekke minst halvparten av det økonomiske tapet aksjonen påførte oss.

En langvarig dagtidsaksjon er sjelsagt en påkjenning, men vi mener vi gjorde den beste rettet slik det hele hadde utvikla seg. Vi har trukket mange lærdommer av denne aksjonen og en av de viktigste er at solidariteten i fagbevegelsen er sterk og sterk. Nok en gang takk for støtta!

Kameratslig hilsen,

BEDRIFTSKLUBBEN
INTRA
VVS INDUSTRIER A.S.

nødvendigvis være en faglig kamp (min uth. Joh) , fordi arbeidsforholdene er ytterst ulike i de forskjellige fag og følgelig kan kampen for å forbedre disse vilkårene bare føres innenfor fagene(-). Å gi "selve den økonomiske kamp en politisk karakter" betyr følgelig å oppnå gjennomføring av de selsamme faglige krav, den selvsamme faglige bedring av arbeidsvilkårene ved hjelp av "lovgivings- og administrative tiltak(-)" (HMG s 72, Okt utg)

Og videre:

"Arbeidernes organisasjoner for økonomisk kamp må være faglige organisasjoner. Enhver sosialdemokratisk arbeider må så langt mulighetene rekker, yte støtte til, ^Caktivt arbeid i disse organisasjonene La enhver arbeider som forstår nødvendigheten av å slutte seg sammen til kamp mot arbeidsgiverne og regjeringen, delta i fabrikkarbeiderforeningene. Selve fagforeningens mål ville være uoppnåelig hvis de ikke samlet alle som kunne oppnå dette ene elementære forståelsestrinn, hvis ikke disse fagforeningene var meget brede organisasjoner" (2 tatt fra Elen utg. i okt utg s 177)

Som tidligere nevnt har fagforeningene antatt en mye klarere politisk profil i Norge i dag enn de tydeligvis hadde i Russland omkring århundreskiftet. Og vi må innse at vi som kommunister har en spesiell oppgave med stadig å politisere dem, stadig trekke dem fremover. Men samtidig må vi gjøre opp med skepsisen mot i hovedsak og først og fremst å bruke fagforeningene som en front, mot å utvikle brede allianser i det faglige arbeidet osv.

4. Vædtak fra FU

1. Det største hinderet for videre framgang i det kommunistiske arbeidet på arbeidsplassene nå er mangelen på sterke partilag for utvikling av propaganda, agitasjon, skolering og verving
2. Samtidig må dt utvikles spesialister på faglig arbeid gjennom langsiktige planer.
3. FU mener å kunne oppsummere klare svakheter i "utdanninga" av arbeidarklassene og "politiseringa" av klassens krav i vårt nåværende arbeid.
4. FU mener å kunne oppsummere en tendens til å undervurdere den interne kampen i fagbevegelsen, en tendens som gir seg utslag i spontanisme og opportuniste.
5. Våre fagforeningskamerater må fortsette arbeidet med å styrke og utvikle den økonomiske kampen på arbeidsplassene

For DS/FU . Joh.

Når dere skriver innlegg på maskin, skriv med linjeavstand $1\frac{1}{2}$ og lever originalen til oss, ikke en eller annen "snuskete" kopi, dette måtte skrives helt om for å gjøre det

BLI MED OG SNU KRISEUTVIKLINGA!

1. nov./FK har "Proletar", ("P") sit innlegg der han fyrer av flere kraftsatsar mot det DS som sett får distriktsårsmøte. I følgje proletar består det av "gamle tråvarar som ein ikkje kan ha tiltru til kan greie å snu kriseutviklinga i partiet? Det er eit kobbel som bortforklarer eller avviser all kritikk. Botnen vil ramle ut av partiet før ledelsen oppdagar det. Utifrå retningslinjene for valg av nytt DS, kan han lese at det ikkje blir rom for nytt blod av betydning.

Eg skal først kommentere nokre av påstandane til "P", deretter trekke fram nokre saker han "gløymar" i si vurduring av ledelsen, og til slutt seie noko om diskusjonstilstanden:

Stor utskiftning i ledelsen, eller bygge ei erfaren ledende kjerne

"P" hevder at kobbelet med gamle tråvarar må vekk (generelt), nytt friskt blod må inn. Opp mot dette vil eg hevde at vi har for få kader med lang erfaring frå å lede revolusjonært arbeid i vårt DS. Også "P" veit at fleire erfarne DS-kader har flytta frå distriktet dei siste åra. Ledelsen har hatt nytt blod i massevis, men mindre erfaring i å lede partiet, og mindre kapasitet.

Lao seier at det å utvikle ei ledende kjerne i einkavar enhet/organisasjon er ein grunnleggjande faktor for at bevegelsen skal gå framover. Kjerna må utvikle seg gjennom heile kampen vår frå sta-

rt til slutt. Ledelsen må fornyast heile tida ved å forfremme dei nye aktivistane som erstating for dei i ledelsen som ved samanlikning står under, eller har gått tilbake politisk. Men erfaringane frå kampen må trekkast med heile tida, og dette er ei forutsetning for å bygge ei ledende kjerne. Dette har vore linja for valget av nytt DS. Skulle ein følgd "P" sine anvisningar måtte ein luke ut alle folka med lang erfaring i å lede revolusjonært arbeid. I så tilfelle t trur eg mykje hadd gått tapt for partiet.

"Om å snu kriseutviklinga.

"P" har lite tiltru til ledelsen på dette området. Her trur eg det er stor forskjell i synet på kva som er innhaldet i "krisa" i partiet. "P" nemner to saker:

- 1) mange bra kvinner har gått frå proletært til småborgarleg yrke, og er delvis på veg ut av partiet m. a. pga sterkare binding til heimen. Desse blir utelukka frå ledelsen, gjennom krav om proletarisk le. For det første er dette ein tendens som gjeld like mykje for mannlege kameratar, i følgje mi oversikt, som ikkje bygger på systematisk innsamling.

Men om "P" likevel har rett, så er mulegheitene for å utelukke kvinner frå ledelsen motvirka ved at det blei lagt særskilt vekt på å framkvinnar ved nominasjon og valg. Det er ikkje vanskeleg å vere einig med "P" i at fostringa av kvinner i partiet er for dårleg. Dette kan ha fleire årsaker. DS har ikkje prioritert kvinnekampen høgt siste periode, det er feil og manglar i vår oppfatning om kvinneundertrykkinga og kvinnens sin rolle i samfunnet, - kvinnene er undertrykt i partiet. Diskusjonen om desse spørsmåla, som pågår i TF og FK reiser spørsmål om kjønnskvoteering, særbehandling og skolering av kvinner i partiet. Eg trur at denne diskusjonen må føre fram til korrigering av den noverande praksisen i partiet.

2) "P" hevdar at DS avviser og bortforklarar all kritikk, slik at medl. i neste omgang ikkje føler omsorg for partiet, ikkje gidd å reise meir kritikk.

Her meiner eg "P" tar feil. For det første har det i siste periode vore meir kritikk av ledelsen enn nokon gong før i historia. I all hovudsak vil eg påstå at den kritikken som er framført skriftleg er behandla. Ein del av kritikken er feilaktig, og må avvisast. Men ledelsen må alltid vere lydhør overfor all kritikk. "P" bør dokumentere ~~kritikk~~ påstanden sin.

Om krisa, og det "P" gløymer.

Tidleg i -79 diskuterte DS problema i det organisatoriske arbeidet, og det blei etter kvart jobba fram nye

metodar for kontakt og ledelse av avdelingane. Denne prioriteringa frå DS si side meiner eg har dempa krisa i vårt distrikt.

DS har gått i spissen for å oppsumere økonomismen i arbeidet i proletariatet. (Les beretninga.) Dette er etter mitt syn eit svært viktig grunnlag for å korrigerer "kriseutviklinga".

DS har ta sjølkritikk for prioriteringa av KK. Det står igjen å korrigerer mykje av arbeidet, men det er lagt eit politisk grunnlag for å halde dagsavisa, og utvikle det.

I den teoretiske kampen har DS gått imot forslag som trua med å revidere den marxist-leninistiske linja til partiet, både på spm om partiet si ledande rolle under sosialismen, og på spm om demokratisk sentralisme. Dette har bidratt til å hindre at partiet blir kasta ut i ei permanent krise og ender opp som eit revisjonistisk parti. I den vidare korrigeringa av høgre avviket seier Beretninga at vi må legge stor vekt på studier og skolering, bedre kvalitetnen på det faglege arbeidet, fortsatt halde godt grip om organisatorisk arbeid, og markere partiet meir utad. Dersom "P" vil bruke DS si manglande evne til å byggja smu "kriseutviklinga", som argument for å ha lite tiltru til ledelsen, burde han seie noko om det DS har gjort og det DS seier bør gjerast. Uten å ta dette utgangspunktet blir diskusjonen overfladisk, ensidig og ukameratsleg.

Om "Proletar" vil stille opp på tråvbanen med ein slik stil er eg redd han ville bli disket for å vere areint tråv, for å bruke hans eiga sråkrakt. I partiet bør slik stil kritiserast.

Når "P" ikkje tar opp dei sakene DS virkeleg har gjort for å kjempe mot krise, så kan det og komme av at det skjuler seg politiske motsetningar, at "P" er uenig i den politiske linje DS står for, eller har stått for. Kanskje "P" ønskjer seg ein ny ledelse og ei ny politisk linje i ledelsen? Dette får "Proletar" sjølv avklare.

"KNUT".

P3: Artikkelen i sept/EK om "retningslinjer og kriterier for valg av nytt DS", bygd på kriterie som SK gav til M. Om dette samstamme med kriterier og kommentarar frå før er bra, det har eg ikkje undersøkt. DS.

Omundersøkelsen "Sommerleire i framtida".-----

Som dere ser blei undersøkelsen besvart av kameratar fra litt over halvparten av alle avd i distriktet.

Folk kan med fordel titte gjennom resultatet. Det skal holdes sommerleire i 1982 også, og SK har oppfordra folk om å komme med forslag til tema.

Ellers vil jeg bare henlede oppmerksomheten på % av folk som ikke vil godta å bli beordra på en spesiell leir(en spesiell oppgave). Tenk over hva dette betyr

Hva hvis ingen har lyst til å jobbe med sommerleir, eller vil være leilieder? Hva betyr det i så fall at et stort flertall har gått inn for at vi skal arrangere sommerleir? Tilsvarende må selvfølgelig kunne sies om andre oppgaver også, hva vil det bety - hva slags parti blir vi egentlig?

OK, dette er muligens satt litt på spissen.

Sommerleiransvarlig -80.

25

SOMMERLEIRE I FRAMTIDA? Resultat av en undersøkelse i distr. sommer-80

av avd
 Fatt fra : folk i (crøy: 50%), i alt 83 enkelt svar (80000) av medl
 ikke alle har svart på alle spørsmål. Gir -vise resultat (v ant. svar)

Bør vi arrangere sommerleire: Ja: 39%, Nei: 2%, ikke svart: 9%

Var du på leir: Ja: 28,5, Nei: 66% (+ Pinsleleir: 5% og Helgeleir: 1%)
 (disse var ikke på sommerleir)

Hvorfor ikke: her gir grunner som: (gir antall svar, ikke %)

kort(3uker)ferie: 7, ikke ferie da: 12, vil ha ferie i år: 4, ikke
 interessert: 4, små unger/nye mas: 9, sikkerhet: 3, KF-loir: 2, Aite: 1
 lite motivert: 2, husbygging: 2, dårlig øk.: 2, helse prob.: 1, besøk: 2

Kan du tenke deg å dra neste år: Ja: 60%, Nei: 15%, usikker: 17%, ikke svart: 6

Hva skal vi satse på mhp innholdet i leirens (antall svar)

Mer ferie: 15, Mer politikk/diskusjoner: 12, flere alternativ: 30
 større komfort: 19, ikke svart: 7, pol/ferie-mer som vandre: 3

Bør vi fortsatt ha stasjonærleir: Ja: 65%, Nei: 16%, usikker: 9%, ikke svar
 (noen mener stasj. leir må være kortere) 10%

Hva vi skal ha stasj. leir bør de være: (antall svar)

små: 36 / stor: 10 (noen sa middels(40-60): 5)
 høy standr(a la KF) 16 / moderat: 21, usikker: 6
 inneplass til alle: ja: 17 / nei: 27 / de fleste: 5

Bør vi prøve å arrangere større leire for større deler av landet, f.eks
 hvert 2. eller 3. år: Ja: 42%, Nei: 30%, usikker: 13%, ikke svart: 15%

Kan stasjonærleir byttes ut med helgekurs: Ja: 18stk, Nei: 29

Bør det være helgekurs i fellesferie: ja: 17%, Nei: 56% både og: 6%, ? : 20%

Bør ~~kurser~~ kurser arrangeres som intensive politiske kurs, uten
 barnehage(i hovedsak uten unger): Ja: 60%, Nei: 21%, både og: 6%, ? : 13%

Er det viktig at vandreleir har nytt område hver gang: Ja: 28%, Nei: 40%

Bør vi arrangere andre typer leire: Ja: 24 stk,

f.eks.: sykkelleir, bil-leir, kultur, idrett, kanoleir, familieleir,
 emneleir(feks om norsk natur, spes politiske tema e.l.)
 chartertur utlandet, pakketur buss(i Norge), fagkonferanser
 - stort sett forslag fra enkelt pers, få foreslår samme

Hvordan løse problemet med å få folk til oppgaver: (antall svar)

snakke med folk i god tid: 18, gjøre emner og tidspkt mer attraktive: 3, lønne folk i barnehage: 5, disk tema i avd: 3, forandre partiet: 1

- Ville du godtatt å bli "beordra" på en leir, hvis du hadde andre ane
 JA: 16%, NEI: 65%, måtte få oppg.tidl.: 5%, kanskje: 4%, ikke svar: 1

PÅSKELEIR - NYTTÅRSLEIR.

Kan du tenke deg å dra på : "nyttårsleir": 11, påskeleir: 25, ? : 7(stk)

Forutsetning at er på hytte? (gjelder samla, ikke skillt påske/nyttår)
 Ja: 25stk, Nei: 8, fordel: 1

forutsetning at kan ta med unger?: Ja: 9, Nei: 18

Pris, Påske: 2-300: 5stk, 3-400: 6stk, 5-600: 6stk, 7-800: 1, (300+mat: 1)
 nyttår: mellom 100 og 400- 7 som svarte.

Jan(sommerleir ansv-80)

2 r

Vi har hatt for store svingninger i arbeidsområder og arbeidsmetoder. Noe vi vil rette opp i planen for videre arbeid fremover.

Vi var enige om at den materielle undertrykkinga er overordna og at arbeidet vårt fremover måtte prioriteres etter det.

Ellers ser vi en tydelig tendens i fronten på Levanger at spørsmål som kvinner og krig og den faglige intresse på arbeidsplassen har fått første prioritet. Jeg er altså uenig i at den nye plattformen er et langt skritt til høyre. Skrittet til høyre står i landsstyret i dag som vil overprøve et landsmøte vedtak.

Jeg mener at den nye plattformen gir KF mulighet til å bli en allsidig front^{er} der arbeidsprogrammet til en hver tid er bestemmende for hvor kvinnekampen skal stå. Derfor skal AKP jenter jobbe i fronten slik at det skjer ei rett prioritering av arbeidet. Derfor skal ikke du Reidun melde deg ut, men være med på å rette opp det høyreavviket som står i fronten.

Så til slutt min hjerte sak:

Jeg påstår at frustrasjonen blandt AKP, s kadre i kvinnespørsmålet skyldes for dårlig skoloring, for dårlig ledelse i partiet på kvinnespørsmålet. AKPs kvinnespolitikk har omtrent bare utviklet seg gjennom kvinnefronten, og har derfor hatt sine begrensinger.

Standpunkt til kvinnelig verneplikt, kvinnefrigjøringa under sosialismen, den kvinnelig kaderfostringa er noen eksempler på at vi mangler et eget kvinnetvalg, egne kvinnefreksjoner osv i partiet.

Da vi jobbet med plattformen til Nord-Trøndelag var de kadrene som var med på arbeidet enige om at konsekvensen av å stille dette forslaget var at AKP, s egne kvinnespolitikk måtte prioriteres på første plass etter landsmøte. Derfor har vi hevet oss med i debatten om prinsippprogrammet og vår plass i dette programmet.

Det vi trenger nå er å styrke det interne arbeidet på kvinnekampen og få ei ordentlig organisering av arbeidet, slik at vi kan få diskutere linjekampene nå. Vi må nå styrke enigheten i partiet på kvinnespørsmålet. Min konklusjon er at vi trenger kvinnekamp på flers nivå og at KF har sin berettigelse med den plattformen den nå har fått.

Pipra.

INNLEGGET TIL REIDUN I FK-OCTOBER OM HØYRE I KVINNEFRONTEN HAR SKAPT MYE DEBATT. AV PLESSHENSYN KAN VI IKKE TRYKKE ALLE INNLEGGENE SOM ER KOMMET INN, MEN HÅPER DISSE TO KAN STÅ SOM REPRESENTANTER FOR DE SOM ER UENIGE MED REIDUN.

